

רצו נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

שבחי הר"ן

נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

ע"י (ל"ד) ... וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר, כי יש צדיקים, שעבדו וטרחו, עד שזכו לאיזה מדרגה ומעלה, כל אחד כפי מעלתו; כמו, למשל, אצל מלך, ששריו זוכין על-ידי עבודתם כל אחד לאיזה מעלה, לאיזה התמנות גבוהה, כפי עבודתו; אבל על עצמו אמר, שאם היה יודע, שהוא עבשו באותה המעלה ומדרגה של אשתקד, אינו רוצה את עצמו כלל (ואמר בלשון גנאי על עצמו על ענין הנ"ל אם היה נשאר במדרגה של אשתקד), רק בכל פעם הוא עולה ממדרגה למדרגה. ויש הרבה מאד בענין זה לספר, אך אי אפשר לספר כל זה בכתב כלל, כי-אם מי שזכה לראות בעיניו ולשמע באזניו, היה יכול לשער בלבה מעט מקצת ענין זה, איך לעולם לא היה עומד על מדרגה אחת בשום פעם, רק תכף היה משתוקק לעלות למדרגה גבוהה יותר, עד שזכה וכו', וכן לעולם; והיה חדוש גדול בענין זה, וכל זה היה כפי תפיסתנו המעוטה, ויותר מזה יש בענין זה סתרי נסתרות, פלאי פלאות, ודי בזה:

ע"י (ל"ה) ובענין "תכלית הידיעה — אשר לא נדע", ספר גמ"כ קצת עמנו איזה פעמים, איך בכל ידיעה יש זה התכלית, ועל-כן אף-על-פי שזוכים ... (ההמשך מעבר לדף)

(לראות באב"י הנחל)

לגמרי, עד שנתבטל רצון הגוף לגמרי, ונתהפך לנפש ממש, שזה עקר השלום. ועל-כן לעתיד לבא שאז יזכו הכל לזה, על כן יהיה אז השלום המפלא בעולם, כמו שנאמר: וגר זאב עם כבש וכו', כי אז יכללו הכל ברצונו יתברך, ויהיה נכלל בחינת בהמה באדם, גוף בנפש וכו', שזהו עקר השלום. ועל-כן נקרא שבת שלום, כי שבת הוא בחינת התגברות הנפש על הגוף, בחינת עולם הבא שזה בחינת שלום. (הלכות חדש ג, ט) לפי אוצר היראה - שלום, כ"ה)

קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו ...

המשפן הוא בחינת כלל תפלת ישראל, והמשפן כלול מכמה דברים פרטיים קרשים קרסים עמודים בריחים אדנים וכו', וכן כל כלי המשפן עם כל הפרטים שבכל כלי, והכל כאשר לכל הם בחינת תפלת ישראל, כי יש כמה וכמה תפלות שמתחברין יחד ונעשה מהם בחינת קרש למשפן, ויש שנעשה מהם בחינת אדן למשפן.

וזה בחינת משפחות ישראל שחננו סביב למשפן, כי כלל משפחה זאת הם בבחינת חלק זה מהמשפן, ומשפחה אחרת הם בבחינת פרט אחר מהמשפן, והעקר הוא התפלה שהיא עקר בחינת בנין המשפן, וכל אחד כפי תפלותיו, כמו כן הוא נשרש במשפחות ישראל שהם בחינת כלל המשפן וכליו כנ"ל. (הלכות נחלות ד, ח) לפי אוצר היראה - תפילה, קי"ג)

קיום התורה

רבי ישראל אמר שצריך ללמד העקר ספרי רבנו - "זה האמונה שלנו". וספר שבתקופת רבי ישראל קרדונו היו למדנים גדולים והוא עלה על פלם על-ידי שזכה ללמד קדם כל ספרי רבנו, - כי הם שרש התורה, ואחר-כך הכל בא לו בנקל. (לימוד ל"ג)

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

להב ... וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ...

עקר השלום כשהגוף נכלל בנפש. כי כל זמן שאין הגוף נכלל בנפש, אזי יש מחלקת גדול, בחינת אין שלום בעצמי מפני חטאתי. כי בודאי זה אי אפשר בשום אופן, שיתהפך חסד ושלום הנפש להגוף לגמרי חלילה, כי הנפש נכספת לעולם לשרשה, לעשות רצון קונה, ואפלו אם הוא רשע גמור חס ושלום, וכבר התגבר גופו על נפשו ביותר על כל זה בפנימיות הנפש, בודאי צועקת נפשו מאד מאד בקול מר ועצום מאד, ונכספת ומתגעגעת מאד לשוב לשרשה. כי רצון הנפש הוא רצון האמת דהיינו רצון השם יתברך. ורצון השם יתברך בודאי נשאר חיים לעולם, ואין מי שיוכל לשנות ולבטל רצונו חסד ושלום בשום אופן, כמו שנאמר: ואתה מרום לעולם ה', וכתוב ימין ה' רוממה.

כי בודאי השם יתברך יגמר את שלו כרצונו, ויהיה נשלם פנותו מה שרצה בבריאת עולמו, שכל פנותו היה כדי שהתחתונים יקרא יעבדו אותו דהיינו להפך הגוף לנפש.

ועל-כן בודאי הנפש כוספה חזק תמיד לעשות רצון קונה, אפלו אם התגבר הגוף כמו שהתגבר חסד ושלום. ועל-כן אי אפשר שיהיה שלום לרשעים, כמו שנאמר: אין שלום אמר ה' לרשעים, כי תמיד יש מחלקת בין הנפש והגוף, ומשם נשתלשל כל מיני מחלקות שבעולם. ועל-כן אין שלום כי אם בשזוכין להגביר הנפש על הגוף, עד שיתהפך הגוף לנפש שאז הוא השלום בשלמות האמת. כי הצדיקים זוכין לשבר הגוף

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבחי הר"ן
נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

עש (המשך הסיפור) ... אף-על-פי שזוכים לבוא לזה התכלית, אשר לא נדע, אף-על-פייכן עדין אין זה התכלית האחרון, כי עדין אין זה תכלית הידיעה פיראם בידיעה זו, וצריכים אחר-כך לטרח לזכות לתכלית גבוהה יותר, לזכות למדרגת התכלית אשר לא נדע בידיעה הגבוהה יותר, וכן לעולם. נמצא, שלעולם אין יודעין כלל, ואף-על-פייכן לא התחיל עדין להשיג התכלית (ובכך מבאר מזה קצת בדברינו במקום אחר), וענין זה עמק ונסתר מאד מאד. ועוד יש בענין זה, מה ששמענו פעם אחת אחר פסח, ויתבאר במקום אחר, אם ירצה השם:

עש (ל"ח) פעם אחד שלח מלך אחד שלשה אנשים למדינה עם דבר-סתר למלך אחר, והם עברו בתוך המדינות, שהיו שם חולקים על המלך. והראשון נהג עצמו בחכמה והעלים הענין לגמרי, ועבר המדינה, ולא הבינו כלל שיש לו דבר-סתר, והשני עבר לשם, ועמדו בני המדינה על הדבר, והבינו שיש לו דבר-סתר, ותפסו אותו ונגיד להם, ועשה בחכמה או בגבורה ונמלט מידם; השלישי עבר שם, ועמדו עליו גם-כן, והבינו בו שיש לו סוד, ותפסו אותו, והיו מענים אותו בכמה וכמה ענינים, הרבה מאד, וכל מה שעשו לו ענינים ויסורים וצרות גדולות, והוא לא הגיד דבר, ועמד בנסיון ולא גלה הסוד, עד אשר ראו שאין מועיל לו שום דבר, והניחוהו, (כי חשבו: מסתמא אינו יודע כלל). ועבר ובא להמלך:

עש והיו חוקרים למי מהשלוש הנ"ל מגיע שכר יותר: קצתם אמרו — להראשון מגיע יותר, שעשה בחכמה להעלים לגמרי; קצתם אמרו — להשני מגיע יותר, שכבר עמדו על דעתו ואף-על-פייכן נמלט מהם בחכמתו וכו' כנ"ל. אמר המלך: להשלישי מגיע שכר יותר מכלם, כי כבר נתפס במצודתם, ובודאי גם הוא היה רוצה להעלים, אך לא עלתה בידו, ונתפס בידם, וענו אותו, ויסרו אותו וביסורים וענינים כאלו, שאם היה מגלה סוד אחד, היו הכל רצים אחריו, ואף-על-פייכן עמד בנסיון כזה, ולא גלה דבר, על-כן מגיע לו שכר יותר מכלם. (והנמשל מובן קצת מעט למבינים):

חוק חוק ונתחזק
ברוך הנותן ליצף כח ולאין אונים עצמה
ירבה. תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

mafe poise

תשבי ישראל

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל, זצ"ל

חזק ואמץ בעבודתך...

... וזה משהו ענין מה שיש בהפתק, כל פעם אני רואה יותר. תלוי איך שמקבלים את זה, באיזה תמימות, באיזה אמת מקבלים אותו. אבל אני בעצמי יודע בודאי יותר מכלם מה שנעשה פה - מה שיש בזה. וכל מה שעובר יותר זמן, אני רואה דברים חדשים מה שיש שם, בהדבורים של רבנו - כל דבור הוא נחל נובע, נובע בתורה, בשיחה, ובענין הזה.

... זה ענין של רבנו, זה לא ספקות חלילה וחס! ספקות זה לא טוב, יכולים חלילה וחס - בחוט השערה - יכול להיות טוב ויכול להיות להפוך, תלוי לגמרי בהמח - בהאמונה!

... פה בהפתק דברתי בארפה מזמן לא רב - שמאיר פה אור של כנה התחזקות! אם מסתכלים על הכתב, רואים שהלשון והכתב - אם מחפשים האמת יכולים להבין מזה שלא שייך להסתפק בדבר זה!

... על כל פנים, כמו שכבר דברנו מזה, שמה שכתוב שמה: "מאד היה קשה לי לרדת אליך". קדם כל, מה שכתוב "אליך" - כתוב מין אל"ף כזה שצועק על ענין "נקדה העליונה ונקדה התחתונה" - "משה ויהושע" - "רב ותלמיד".

... אחר כך "לרדת אליך" - נו, הלא נופל פחד, לרבנו הקדוש קשה ירידה כזו? לרבנו הקדוש קשה "לרדת אליך"?! הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל!

... נו, תכף כתוב "תלמידי היקר"!... אחר הירידה, אחר כל זה "תלמידי היקר!" "תלמידי" לבר גם כן... "תלמידי היקר"?! מה היה אם לא היה כתוב שניהם, לא "תלמידי", ולא "היקר"?! "מאד היה קשה לי לרדת אליך להגיד לך כי נהניתי מאד!"

... נו, "נהניתי" - זה לא מכתב שפותבים ככה סתם. כל אות, כל מלה הוא נחל נובע! כזה... "נהניתי מאד"?! "נהניתי" זה גם כן... לא כתוב שום מלה יתרה, שום אות יתרה בלשון רבנו הקדוש, בעניני רבנו הקדוש! זה ממנו בעצמו, הכתב שלו, הלשון שלו... מה זה "תלמידי היקר"? ומה הוא "נהניתי מאד"? "נהניתי מאד מעבודתך" - ככה כתוב: "נהניתי מאד מעבודתך!"

... "ועליך אמרתי" - כל ענין הוא כתב מיחד, יש שם שני כתבים... "וסמן", הכתב הזה כבר שייך לשורה השניה, היה צריך להתחיל השורה השניה: "וסמן י"ז בתמוז"?

... "ועליך אמרתי" יש בזה התחזקות עצומה כזה, בכלל - כל המכתב מאיר שם אור גדול של התחזקות.

עצות ותפילות

פסח, א'

ימי חדש ניסן ימי תשובה הם כמו ימי חדש תשרי. הינו שכמו בחדש תשרי, בימי ראש השנה, יום כפור, סכות ושמני עצרת, צריך לעסק בתשובה ובעניני יראת השם וקיום המצוות יותר מבכל השנה, כך גם בניסן צריך לעסק בתשובה וביראת השם וקיום המצוות יותר משאר ימות השנה.

רבנו של עולם, זכני נא לקדש עצמי ביותר בשני החדשים הקדושים שהם שני ראשים של השנה, שהם ניסן ותשרי, שהם ימי תשובה, שאזכה בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלמה ולהתקדש בהם